

Pensionsordninger ved separation og skilsmisse.

Det er en god idé at spare op til pensionsformål. Både for at supplere folkepensionen og sikre sin alderdom, men også fordi det skattemæssigt er fordelagtigt. Beskatningen af afkastet er lempeligere end for anden kapital- eller aktieindkomst, og marginalsatten er typisk højere i indbetalingsårene sammenlignet med udbetalingsårene. Det giver en større skatteeffekt af fradragene end af udbetalingen.

For ægtefæller bør pensionsordninger overvejes nøje. Det er ikke lige meget hvordan man indretter sig pensionsmæssigt. I hvert fald ikke hvis ægteskabet ender med separation eller skilsmisse.

I nogle ægteskaber er det kun den ene part der sparer op til pensionen enten fordi det er praktisk eller skattemæssigt fordelagtigt eller fordi den anden part er hjemmegående. I andre ægteskaber er der stor forskel på størrelsen af ægtefællernes pensionsordninger. Det kan få betydning, hvis ægteskabet ophører. Så kommer pensionsordningerne i spil.

Efter gældende lovgivning udtager hver ægtefælle egne rimelige pensionsordninger forlods af fællesboet. Værdien af øvrige pensionsrettigheder indgår i delingen af fællesboet.

En rimelig pensionsordning er en ordning der er sædvanlig ud fra den pågældendes alder og erhverv. Det vil typisk være arbejdsmarkedspensioner der pr. definition er rimelige. Øvrige (ikke rimelige) pensioner er for eksempel kapitalpension eller ratepensioner, som altså skal deles ved opløsning af ægteskabet.

Der er dog undtagelser til hovedreglen. Selv om kun den ene part har en pensionsordning, og denne er rimelig, kan den ikke altid udtages forlods. Der kan i visse tilfælde ydes en såkaldt fællesskabskompensation til den af ægtefællerne, der enten ikke har en pensionsordning eller kun har en meget lille pensionsordning. Kompensationen er imidlertid ikke en lighedeling af pensionsordningen men et mindre beløb.

Der kan også tilkendes en rimelighedskompensation til en ægtefælle, som ellers ville blive stillet urimeligt pensionsmæssigt efter et længerevarende ægteskab. Det kan være fordi den anden har pensionsrettigheder af en vis størrelse, der vil kunne udtages forlods på et skifte. Rimelighedspensionen gives som udgangspunkt kun efter 15 års ægteskab eller mere.

Det er således klogt under ægteskabet at overveje hvorledes man indretter sig rent pensionsmæssigt, og hvad konsekvensen af ens pensionsrettigheder kan blive i tilfælde af en separation eller skilsmisse. Det gælder såvel for den pensionsmæssigt svage ægtefælle som den pensionsmæssigt stærke ægtefælle.

Ægtefæller der ønsker at lignedele deres pensioner kan aftale dette i en ægtepagt. Her kan bestemmes, at værdien af en kapital-/eller ratepensionsordning skal indgå i delingen af fællesboet ved skifte i anledning af separation/skilsmisse eller bosondring. Ægtepagten skal underskrives og tinglyses for at have gyldighed. Ægtefæller kan også ved ægtepagt aftale, at en pensionsrettighed skal være særeje. Det kræver ligeledes en ægtepagt der skal tinglyses.

Bendte Vassard, advokat